

EDITURA PARALELA 45

ODISEU

Redactare: Cosmin Peța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PRODAN, OFELIA

Voci cu defect special (jurnal de facebook) / Ofelia Prodan. - Pitești :

Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2834-3

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Ofelia Prodan

**voci cu defect
special**

(jurnal de facebook)

Editura Paralela 45

eu sunt bine. așa și așa. am cafea, zahăr brun și mâncare. caloriferul de fontă e cald. am și gaze nonstop și cuptor cu microunde. nu prea ies din casă, că e zăpadă cu gheață și îmi alunecă ghetele, dacă îmi rup un picior sau o mână?! cu hernia de disc, și ea ruptă și migrată, m-am aranjat. dar sunt bine acum. am făcut fizioterapie. chiar are efect, deși nu credeam. stau mai toată ziua în pat cu laptopul în brațe și ascult muzică pe youtube sau mă uit la cele mai bune filme din 2017. vă recomand *Mother!* și *The cure of wellness*. mai sunt și altele. cred că încep să mă plictisesc. cred că o să ies din casă și o să patinez artistic până la spital. acolo, se vor purta frumos cu mine. îmi vor da bacterii și virusuri. eu n-o să zic nu, ci mulțumesc. așa se cade când cineva e generos cu tine. dacă mor, incinerați-mă! dar nu mor, vă promit eu! sistemul meu imunitar va învinge! aveți încredere în sistemul vostru imunitar! luptați cu ce puteți! cu lingura, cu furculița și cuțitul, dar și cu dinții. în spital, eu o duc bine. așa și așa. n-am cafea, dar mă tratează cu pilaf. înot și mă înec de dimineața până seara numai în pilaf. ceva misterios se ridică în mine. cred că știu și ce! *Force awakens*. recomand. așa și așa!

ieri am aflat că Dolores O’Riordan a murit, cică, subit. eu am crescut cu Dolores O’Riordan. chiar acum ascult *Loud and clear*. las link aici:

<https://www.youtube.com/watch?v=X49ZJ41Q5mY&index=1&list=RDMMX49ZJ41Q5mY>.

eram anul întâi la facultate când am ascultat *Zombie*. am urmărit *top 20* pe MTV nu știu câte săptămâni la rând, sperând să ajungă pe locul I. a ajuns doar pe II. a fost bine. așa și așa. mai mult așa decât așa. vocea lui Dolores e specială pentru mine. am scris prima poezie de dragoste pe o melodie din albumul *No need to argue*. am înregistrat-o cu reportofonul și i-am pus-o nefericitudinii la telefon. apoi am regretat. așa și așa. nu mă interesează de ce a murit Dolores și ce probleme a avut. era o tipă prea mișto ca să-mi pese de amănuntele astea. am pus melodia pe *repeat*. dacă adorm să nu mă treziți! sigur voi visa ceva fain! sau așa și așa. dar dacă mor, scuturați-mă bine, treziți-mă! îmi place Dolores, dar, sincer, cred că m-aș bloca să stăm *face to face* dincolo. *People are stranger, people in danger!* o spune Dolores.

<https://www.youtube.com/watch?v=X49ZJ41Q5mY&index=1&list=RDMMX49ZJ41Q5mY>

m-am îmbătat, deci scriu ce vreau și cum vreau. și vreau să scriu ca să vă spun că anul ăsta a fost cel mai nasol dintre toți anii pe care i-am ratat exact la fel. de ziua mea, am băut doo, doar doo pahare cu vin alb, și-am avut niște tripuri oribile, gen decorporalizare, halucinații, plutire, autoeviscerare, plus tatuare pe carnea crudă a sloganului *Eradicați femeile impotente!* apoi mi s-a

făcut rău, doi amici m-au urcat pe brațe în taxi, abia m-am abținut să nu borăsc, dar, cum am ajuns acasă, am băgat capul direct în budă. m-am trezit prin vară, pe la Bookfest, întrebându-mă ce naiba caut eu acolo, că nici să mă iscălesc nu știu, dar unele cărți aveau copertele așa de lucioase și roz colorate de zici că erau acadele. pe una chiar am mirosit-o, avea miros dulce-aromat, așa că am și lins câteva pagini. din vară m-am trezit în toamnă, eram prin Cluj, și tot așa, nu știu ce naiba căutam, că tot lângă statuia lui Matei Corvin aterizam, oricât încercam eu să mă autodezorientez. am plecat cu trenul și trenul a mers ce a mers domol până s-a plictisit și s-a făcut avion și așa am ajuns aici, la Sassari, de Crăciun. stau la o româncă mișto, a gătit pește, sarmale, mămăligă și cozonac și eu am mâncat și am băut ca sparta, încât acum stau cu burta-n sus pe pat și aștept să treacă anul ăsta. dar anul nu se lasă, stă în fața mea și zâmbește misterios de parcă ar fi Mona Lisa sau Orfelin, băiatul autist cu prieteni imaginari din Parcul Romancierilor.

îmi place de Sărbători, stau în casă, la căldură, întinsă pe pat cu laptopul pe genunchi și ascult muzică pe youtube. nu am brad și nici crenguță de vâsc. dacă sună cineva, nu deschid. dacă e vreun preot și fac o criză de Tourette?! beau și cafea la ibric. merge cu muzica psihedelică. cum se întunecă, adorm și mă trezesc la miezul nopții, când mă transform în bufniță și îl caut pe iepurele de alabastru prin toate dulapurile, și prin șifonier, și pe balcon și, în cele din urmă, îl găsesc în televizor, unde dă interviuri despre o bufniță periculoasă care îl hărțuiește încă din faza embrionară.

ba bine că nu! ba bine că da! pe vremea când încă nu mă născusem, numai asta auzeam din pântecul mamei, prin casă. și de atunci tot asta aud. ba bine că nu, ba bine că da, numai cum vreau eu nu este și eu nu vreau nici așa și nici altfel. dar cine să mă asculte? de aia am ajuns să stau singură în casă și să vorbesc cu lustra, frigiderul și televizorul. ei sunt foarte atenți și nu mă contrazic niciodată, de aia la mine în casă nu e nici așa, nici altfel, ci numai și numai cum vreau eu.

gratis! ofer gratis lentile de ochelari din plastic colorate în roz, verde-albastru relaxant sau violet-violent, se adaptează în funcție de starea de spirit și a vremii, ciucurii găuriți de gloanțe de la draperiile grele de catifea grenă ale străbunicii, balerina de porțelan cu piciorul drept ridicat grațios spart de la genunchi dansând singură după muzica de patefon, fotografiile în negativ cu Parcul Romancierilor distrus de un viitor și iminent bombardament nuclear, rochia de mireasă cu dantela destrămată și îngălbenită care desenează, după părerea unor detectivi anonimi, cardiograma purtătoarei dispărută în mod enigmatic în ținutul Shambala – pe mânecile lungi are versuri urmuziene pictate cu vin sângerieu de limba îndrăzneță a unui nuntaș turmentat, câteva lacrimi cât oul de porumbel strânse la sânul înghețat al bunicii când a avut preșimțirea că bunicul a fost ucis de o vivandieră geloasă pe frontul de Est și un dosar sigilat cu toate bolile de care am suferit de la naștere până la data actualizată a morții mele.